

Nr. 69 angaar det kgl. Teater. Som det vil erindres, gaar Loven om det kgl. Teater ud paa at yde Teatret et aarligt Tilskud af Statskassen paa 125,000 Kr., endvidere indtil 12,000 Kr. til Teaterbestyrelsen og endelig det sædvanlige Beløb til Bygningens Vedligeholdelse, Brandassurance og Skatter. Det vil altsaa for et Aar udgøre ca. 179,500 Kr., men det aarlige Tilskud af 125,000 Kr. skal beregnes for et Teateraar, og dette gaar fra 1. Juli til 30. Juni. Der er altsaa en Del af det kommende Finansaar, som det ny Tilskud ikke kommer til at gælde for, nemlig Tiden fra 1. April til 30. Juni, og man har derfor maattet beregne en Del af det sædvanlige Underskud, 55,000 Kr., til Udgift for næste Aars Finansaar. Som Følge deraf kommer der paa næste Aars Finanslov ikke alene de 179,500 Kr., men yderligere den Del af Underskuddet, man beregner vil falde paa den Fjerdedel af Aaret, der ligger inden Teaterarets Begyndelse. Det er altsaa som Følge deraf, at Tilskuddet det første Aar ser ud til at være og jo i Virkeligheden ogsaa er betydeligt større, end det bliver senere.

Ændringsforslagene Nr. 70, 71 og 72 ser jeg ikke nogen Grund til at opholde mig ved.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 73, som ogsaa angaar en Anmærkning, der foreslaas føjet ind i Teksten, skal jeg kun sige, at der neppe inden for Udvalget og vistnok heller ikke i Tinget er stor Lyst til at faa dannet saadanne Fonds som den, der her er Tale om. Det drejer sig om Beløb, der ville spares ved Afholdelse af farmaceutisk Kandidatsamen. Disse Beløb skulle efterhaanden samles sammen til en Fond, med Hensyn til hvis Anvendelse det forbeholdes senere at tage Bestemmelse. Det er oplyst for Finansudvalget, at det Beløb, hvorom det foreløbig drejer sig, er meget ringe, kun ca. 60 Kr. Der er altsaa ikke nogen stor Betsænkkelighed ved at danne en saadan Fond i Øjeblikket, og da man gaar ud fra som en Selvfølge, at der ikke kan disponeres over Fonden uden Rigsdagens Samtykke, kan der heller ikke være nogen større Fare derved, selv om Fonden antagelig vil vokse med Aarene, maaske ikke særlig stærkt, men dog en Del. Det kunde jo være, at der kunde blive en passende Anvendelse for en saadan Fond, og Udvalget kan derfor anbefale at give Ministeren Ret til at oplægge disse Penge.

Jeg kommer derefter til de særlige Fonds, først Universitetet. Det første Æn-

dringsforslag er Nr. 74, hvortil Udvalget har stillet et Underændringsforslag under Nr. 75. Angaaende disse 2 Ændringsforslag skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Man vil se, at det drejer sig om Ansættelse af en Docent i Retsvidenskab. Maatte jeg gøre opmærksom paa, at der allerede i Fjor blev ansat en Docent mere under det juridiske Fakultet, daværende Dr. jur., nu Professor L. A. Grundtvig. Naar man i Fjor med nogenlunde let Samvittighed gik med til at anbefale, at der ydedes 2,000 Kr. til Dr. Grundtvig for Afholdelse af Forelæsninger i Retsvidenskab ved Universitetet, var det, som jeg ogsaa tror, jeg udtalte ved Sagens Behandling her i Tinget — det var vist ved 3die Behandling, Forslaget kom — fordi man havde en Følelse af, at der i en nær Fremtid vilde komme en Omordning baade af det juridiske Studium og af Eksamensordningen, og man var allerede da klar over, at en saadan Omordning vilde kræve forøgede Lærerkrafter, navnlig i Overgangstiden. Nu er den ny Ordning ved kgl. Anordning af 1. December 1902 traadt i Kraft, men nu siges det, at navnlig Overgangstiden, den Tid, hvori der skal holdes Eksamen baade efter de gamle og de ny Regler, vil kræve et saa forøget Arbejde saavel af Docenterne som af de juridiske Professorer, at det ikke vil være muligt at komme over det, uden at man faar flere Lærerkrafter. I Forbindelse med denne ny Ordning af det juridiske Studium staar Opretelsen af det saakaldte Laboratorium for de juridisk studerende. Dette Laboratorium findes paa selve Finanslovsforslaget, og der er i Anmærkningerne til dette gjort Rede for, hvordan det er tænkt indrettet, hvorledes der skal arbejdes med det og i det, saa det skal jeg ikke komme ind paa her. Det er vedtaget ved 2den Behandling, og det kan altsaa anses for at være sikkert, at vi faa dette Laboratorium. Man har tænkt sig, at der ved Øvelserne, om jeg maa bruge det Udtryk, ved Laboratoriet skulde være en praktisk Mand som Vejleder, d. v. s. en Mand, som ikke alene var Jurist, men som havde haft med praktiske Forretninger at gøre, med andre Ord en Sagfører. Om det vil lykkes at faa en saadan Mand, ved jeg ikke, men jeg udtaler en Forhaabning om, at det maa lykkes Ministeren at faa en praktisk Mand til at lede Undervisningen og Øvelserne paa dette Laboratorium. Men foruden dette siges der, at den ny Ordning kræver saa mange saavel mundtlige som skriftlige Forarbejder, at det ikke er muligt at